

sat istedetfor Universitetet og Kunstacademiet Cultusministeriet, hvorledes stiller Forhandlingen sig da? Finantsministeren svarer da sin Collega Cultusministeren som saa: Jeg kan ikke give Universitetet fri for at betale en Afsløsningssum ind i Statskassen, eller jeg kan ikke give Kirke- og Undervisningsministeriet fri for denne Afgift, medmindre jeg faaer Lov til at fritage Kirke- og Undervisningsministeriet for en anden Afgift eller vise den Belvillie at modtage en Lønde Land af Statens Eiendom. Denne besynderlige Forhandling er kun eet af disse Exempler, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, fremhævede, paa, hvorledes man kan forhandle frem og tilbage mellem disse separate Fonds Bestyrelser, naar de skulle fremtræde med Paastand paa at være sideordnede Staten. Gaaer man derimod ganske simpelt ud fra, at Alt, hvad der vedkommer dem, er noget Statskassen Underordnet, saa er Sagen jo selvfølgelig langt simplere. I dette Tilfælde vil der ikke være Spørgsmaal om, hvad Universitetet skulde give eller modtage. Man bestemmer uafhængig deraf: Universitetet faaer sin Have ud til Fæstningsterrainen, bliver fri for Afsløsningssummen, og hvad der skal gøres med den gamle botaniske Have, er selvfølgelig simpelt hen Regjeringens og Rigsdagens Sag. At spørge Universitetet, om det igjen vil aftræde dette eller hiint Stykke til et andet Institut, seer ganske vist meget besynderligt ud, men det er kun en Illustration af hele Tilstanden, som den for Tiden er og vil vedblive at være, saalænge man beholder alle de separate Fonds. Man faaer ikke den Indflydelse paa dem, som vi have fordret, og disse Midler ville ikke faae den heldige og frugtbare Anvendelse for Samsundet, som de ellers vilde kunne have. Der er ogsaa en anden sideordnet Fordeel, man vilde kunne naae ved at gaae den Vej, Forslaget anviser, idet man derved vilde kunne faae en endnu klarere Oversigt over, hvad man i det Hele anvender til aandelige Formaal. Nu fremtræder Budgettet egentlig kun med den lille Udgift af 300,000 Rd., imod at den virkelig er over 1 Million Rd., det vil sige til denne Deel af de aandelige Formaal, thi der er selvfølgelig mange andre og det meget væsentlige Udgifter, som

ikke ere medoptagne paa Finantsloven, men formeentlig snart ville komme der, jeg skal blot nævne Udgifterne til hele Præstestanden. Først naar disse Posteringer saaledes fremtræde, vil man faae at see, hvilken Sandhed der er i de Beskyldninger, som saa ofte reises mod dem, man kalder „Madstrævere“, at de ikke ville fremme Kunst, Videnskab og aandelige Formaal. Det turde maaskee klarere gaae op for Folk, at det er sjældent, at et Land af den Størrelse og med den oekonomiske Forsatning som vort offerer saameget i den Retning, saaer saameget, men hvad høster man? Jeg troer, man kunde høste mere ved at have en noget friere Anvendelse af Midlerne end hidtil, uden at man derfor behøvede at spare mere end hidtil paa, hvad man vilde anvende til aandelige Formaal; blot en noget forskjellig Anvendelse i forskjellige Retninger vilde efter min Overbeviisning bringe Velsignelse for Samsundet. Det er ogsaa en Fordeel ved Forslaget, som jeg paa, ingen Maade sætter lavt; vi naae saaledes efter min Opfattelse en større Indflydelse og en heldigere Anvendelse af Midlerne, et klarere, mere overskueligt og rigtigt Regnskabsvæsen og en meget betydelig Besparelse med Hensyn til Bestyrelsen, naar vi vedtage Forslaget under Nr. 43. Med Hensyn til Underændringsforslagene skal jeg, idet jeg talter den meget ærede Ordfører for den klare Maade, hvorpaa han har udtalt sig med Hensyn til Afstemningen over disse Forslag, i det Væsentlige henholde mig til, hvad han yttrede, kun med den Forskjel, at der er adskillige Forslag, han raadede til at forkaste, som jeg, da jeg er i et Mindretal, hvortil den ærede Ordfører ikke hører, maa raade til at vedtage. Mit Raad altsaa med Hensyn til de Forslag, der komme først til Afstemning, nemlig Underændringsforslagene Nr. 44—64 — de findes i Tillæg B. Sp. 319—24 paa Ændringsforslagslisten — gaaer ud paa, at man vil stemme Nei for Forslagene under Nr. 44 og 49 — det er, som man vil see, ikke egentlig for at gaae den meget ærede Minister imod, der har stillet Forslag, som svare til disse to Underændringsforslag, men for at faae en noget anden Affattelse, som for disse to